Td 007_1

Μια μάνα έχ’ ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ’ όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν, *καλέ*, τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει
μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί
μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ’ αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ’ στο στόμα σου
να κάψ’ όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

Μια μάνα έχ’ ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ’ όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει
μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί
μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ’ αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ’ στο στόμα σου

να κάψ’ όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.